

השוחר פרק שני חולין

לה

עין משפט נר מצוה

(א) וזכחים לטו: [ו] ונשח איתא
 יומתן: (ז) תגינה יח: [נדנ] (ח)
 ג: [א] ויקרע יח: (ד) ע"כ על טהרת תרומה
 כ"ל: (ה) כ"פ: [א] יומתן,
 (ו) מאי לאו דנגע בו: ר"ל,
 (ז) ל' חומר בקודש, (ח) ל' ל'
 כ"פ: כל שעה דף לה,
 (ט) נ"ל בית שמאי דף מ: [א],
 (י) ונשח חוב' פסחים יט.
 ד"ה הלמה ומוס' תגינה
 כג: ד"ה והא ומוס' מנחות
 כה: ד"ה יח' ומוס' זכחים
 לה: ד"ה ואפילו,

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ללכת בית
 וכו' דלפי' בחולין מהני
 שני: י"ב פ"י כשנגעו על
 טהרת תרומה: (ב) ד"ה
 אלא וכו' דעבדי: (ג) תוס'
 ד"ה האוכל וכו' אכל האוכל
 שלישי: (ד) ד"ה אין לו וכו'
 לה: חנן דספ"ק דפסחים
 ואפי' רבי חיוב צ"ב אכל
 אמר ר' יוחנן דפליג:

הנהגות מורה"ב

[א] ר"ה האוכל וכו'.
 דהא: י"ב ע"ן מהרש"א
 מהירושלמי: תמל' שטון
 האמת וללא כתתו מהר"מ
 שם: [ב] בא"ד היט' אף
 לחולין שנעשו על טהרת
 הקדש: י"ב ע"ן מהרש"א
 מהירושלמי: תמל' והוא שם
 שלא במקומו:

מוסף רש"י

האובל שלישי של
 תרומה עצמה. וי"ש
 שלישי של חולין שנעשו
 על טהרת תרומה. אסור
 לאכול ומותר ליגע.
 בתרומה, דלמי נעשה גופו
 אלא שלישי כמו המאכל
 שאכל אסור לאכול תרומה
 אכל מותר ליגע (בב"ם
 103). מדרס. אכ הטומאה
 לטמא אדם וכלים מדרס
 הזכ שמטמא אדם וכלים
 כמכתיב (ויקרא טו) ואש
 אשר יגע במשכבו יכנס
 בגדיו, לפרושיו. לאוכלי
 חולין צטהיה (תגינה יח)
 כלומר כש שמדס מטמא
 אדם ובגדים כן בגדי עט
 האין מדרס לפרושיו: (נדנ)
 לאובלי תרומה.
 הניס, וכל אלו מעלות
 מרגי טפרים שאמרו
 שאין שמירת טהרתן של
 אלו חשובה שמיה אכל
 אלו, ומתוך שהן אלו אכל
 אלו כאלו לא עמרוה, גזרו
 בהן בגדיהן שמא יטבה
 בהן וישמו מה והיה הן
 מדרס הנדה (תגינה שס).

דליכא כוית צכדי אכילת פרס. דחיוז אוכל תרומה צטומאת הגוף
 לא היו אלא כוית ואין שום אכילה כשיעור מנטרפת בין כוית לכל
 איסורין ובין ככותבת ליה"כ אם שהה מתחלת אכילת השיעור ועד
 סופה יותר מכדי אכילת פרס שכן נתנה תורה שיעור לשהיית אכילה
 צבית המנוגע שהקפידה תורה צטוהה
 צו שיעור אכילה לטמא צגדים ואותה
 אכילה נשתערה בחזי ככר של עירוב
 והיא ד' צי"ס ובניזל הדמע תבלי
 תרומה מועטין וכי אכיל מן המקפה
 פרס לא אכל מן התבלין כוית עד
 דאלל מן המקפה טפי מאכילת פרס
 ובטפי לא מנטרף כוית ואין כאן
 אכילת תרומה צטומאה אכל ראשון
 ושני אין נאכל בניזל הדמע דאפילו
 בחולין מהני שני (א) ועוד דשני פסיל
 ליה לתרומה דפתיכא ציה כן שמעמי.
 וקשיא לי מ"מ היכי ספיתן ליה מידי
 דפסיל לגופיה לתרומה והא מוזהר
 הוא מלפסול את גופו דלמרינן אצפ"ח
 דיומא (דף פ:). אל תטמאו צהס
 ונטמתם צס"ט מכאן לטומאת גוייה
 דאורייתא ואפילו למ"ד דרבנן איסורא
 מיהא חיכא ועוד לישנא דהש"ס
 דפרין גל: [א] ספיתן ליה מידי דפסיל ליה
 לגופיה משמע דלאו מתבלי תרומה
 פריין אלא מדספיתן ליה שלישי של
 חולין. ונ"ל דבחולין גרידא קאי רישא
 דמתניתין הראשון שבחולין כו'
 והשלישי נאכל אפילו הוא נזיד הדמע
 ונגע צשני לטומאה וה"ל שלישי
 מותר לאוכלו והא הכא כיון דנזיד הדמע הוא (י) על כרחין
 שנעשה על טהרת תרומה צעי למיכליה וה"ל חולין שנעשין
 על טהרת תרומה ואי אמרת שיש ליה פסיל גופא לתרומה
 ספיתן ליה להאי כהן מידי דפסיל לגופיה ואמי למיכל תרומה
 אצתריה. הנח למיז הדמע דליכא כוית צכדי אכילת פרס הלכך
 לאו חולין שנעשו על טהרת תרומה הוא דלמאי קרית ליה צטהרת
 תרומה משום תבלין דפתיכי ציה הגהו לית צהו כוית תרומה צכדי
 אכילת פרס דמקפה הלכך לא צעי למיכליהו צטהרת תרומה והו
 להו חולין גרידי: **אסור לאכול.** בתרומה: **ומותר ליגע.** והיינו נמי
 כדעולא גלה: אלא דעולא איירי בשלישי דחולין שנעשו על טהרת תרומה
 ורבי יומתן (א) איירי בשלישי דתרומה עצמה: ה"מ. דלמרינן פסל
 מלאכול דמשמע אכל מותר ליגע היכא דשלישי שאכל הוא חולין אכל
 תרומה לא ואי מדרבי צו: **אלא קדש מקודש.** אלא"כ היה
 שלישי של קדש מקודש דהאי שלישי (ב) עבדי רביעי בקדש מעלה היא
 דרבנן דהא גבי מעלות דחומר בקדש קמי להו (תגינה דף כ:). צה'
 מעלות אחרונות דלמרינן התם (שם כא:). דלית להו דררא דטומאה
 דלאורייתא וכי תקיפו רבנן בשלישי דקדש מקודש הוא דתקון. ואע"ג
 דמיתנין לה בק"ו ממחוסר כיפורים לאו ק"ו דלאורייתא הוא דהא
 ואסמכתא בעלמא הוא דמע דהא גבי מעלות תנייה וק"ו דכוותיה
 אמרינן במסכת סוטה צפרק כשם (דף טו:). דלמרינן ק"ו מאוכל
 הצא מחמת טבול יוס דעבדי רביעי בקדש והוא גופיה לאו מכתב
 כתיב ולא בק"ו אחי: **קדש מקודש.** קדש גמור שקדש גופו כגון צשר
 קרבן וחלות התודה שנשחטו הזבח עליהם ומנחות שקדשו בכלי אכל
 שלישי של קדש המקודש בקדושת פה לא והכי מפרס צברייתא
 דמסכת טהרות צפ"ק [ה"ד] וכיון דלא עבדי רביעי לא פסיל לגברא וקס"ד
 צוכ"ש חולין שנעשו על טהרת תרומה: **והא לאו קדש מקודש הוא.**
וקפסיל ליה לגברא ואפילו שני נמי עבדי ליה: עומאה היא אכל
הקדש. ושלישי דידיה מספקין ליה צשני לגבי קדש ומש"ה פסיל
 לגברא: **מדרס לפרושין.** הרי הן אכל פרושין כמדרס הזכ דמטמא
 אדם והני נמי מטמו להו מדרבנן: **פרושין.** אוכלי חולין צטהרה:

אבל תרומה בניגיעה נמי אסור. אע"ג דאין עושה רביעי ה"א
 לאסור ליגע דגרינן שלא יצא לאכול: **האובל שלישי**
 של חולין שנעשו על טהרת הקדש מהור **לאובל בקדש.** כמו שאינו
 עושה רביעי והא דנקט אוכל ולא נקט מגע שאינו עושה רביעי
 אם נגע בקדש צטומא נקט א דהאכל
 חמור ממגע דהא אוכל את שלישי
 היו שני לקדש וא"ת לענין מאי היו
 שלישי כיון דאוכלו היו טהור אפילו
 לאכול בקדש וגם אם נגע בקדש אינו
 עושה רביעי ונראה דנ"מ לבי הא
 [דמנן] (דמניה) צפרק קמא דטהרות
 השרץ מטמא שלשה ופוסל אחד
 בקדש צחיה קדש אמרו בקדש מקודש
 כמו חלות תודה ורקיקי מיר שנשחט
 עליהן הזבח והמנחות שקדשו בכלי
 אכל חלות תודה ורקיקי מיר שלא
 נשחט עליהם אכל הזבח ומנחות שלא
 קדשו בכלי אינן לא קדש ולא בחולין
 אלא הרי הן כתרומה והשרץ מטמא
 צהן שנים ופוסל אחד והשתא לענין
 זה יש צהן שלישי דשוצ אין שומטין
 עליהם הזבח ואין מקדשין המנחות
 בכלי דמו לא חו' לקדושת הגוף וא"ת
 רבי ינחק כמאלן לא כר"א ולא כרבי
 יהושע דלרבה צר צר חנה לרבי
 יהושע אין צהן שלישי כלל ולעולא
 הא דקאמר רבי יהושע שלישי שני
 לקדש אהיינו אף לחולין שנעשו על
 טהרת הקדש אי כר"א הא אמר
 שלישי שלישי ונ"ל דקסבר רבי
 ינחק דר"א ורבי יהושע לא איירו אלא בשלישי של חולין שנעשו
 על טהרת תרומה שטהרתה טומאה היא אלא הקדש אכל
 (א) אוכלין שלישי של חולין שנעשו על טהרת הקדש טהור
 לאכול בקדש וא"ת תקשה ממניתין דטהרות לרבי ינחק דקתני
 שלישי צטהרתה פוסל ופירשתי לעיל דאיירי בנעשה על טהרת הקדש
 וי"ל דמסקינן תנאי היא:

אין דבר בו' אלא קדש מקודש בלבד. מה שפירש
 צקונטרס רביעי בקדש מעלה דרבנן היא מוקתני לה
 צה' מעלות אחרונות צחומר בקדש דלמך התם דלית להו דררא
 דטומאה דאורייתא אין נראה דהא חשיב נמי צה' מעלות אחרונות
 כלי מנטרף מה צטהורו לקדש וצירוף היו דאורייתא לרבי (י) יומתן
 דספ"ק דפסחים (דף יט). ואפילו רבי חייא צר אצא דפליג עליה
 התם ואמר צירוף דרבנן הוא הא איהו מוקי לה כר"ע ור"ע ס"ל שלישי
 בחולין דאורייתא וא"כ רביעי בקדש נמי דאורייתא דקרי כאן והצטר
 אשר יגע בכל טמא לא יאכל (ו) והא דקרי רביעי בקדש צפרק (ז) כל
 שעה (דף כה). מעלה בעלמא לאו משום דהוי מדרבנן דהא הציא כפרתו
 אוכל בקדשים קרי ליה נמי התם (ט) מעלה אע"ג דהוי דאורייתא כדדרשינן
 בהערל (צמנות עד:). וקאמר נמי התם דוהצטר לרבות ע"ס ולצונה היו
 מעלה וקמן (דף לו). מוכיח מיניה דחיבת הקדש דמכשרת דאורייתא
 והא דלמך בפי' (י) (כל הפסולים) (וצמ"ס דף לה) גבי והצטר לרבות
 ע"ס ולצונה לפסולא בעלמא לאו פסולא בעלמא דרבנן אלא למימר
 דלאו למלקות דלא יאכל מרבה ליה אלא ליפסל מהקרבא קאמר
 דמקבל טומאה ועלום פסולה דאורייתא והא דלמך צפרק חומר
 בקדש (תגינה דף כא:). דה' אחרונות לית להו דררא דטומאה דאורייתא
 ר"ת ל"ג דאורייתא ואפילו גרסינן דאורייתא ה"פ דכה"ג בחולין ליכא
 דררא דטומאה דאורייתא דרחוק הוא מטומאה ומה שמדקדק צקונט'
 צפסחים דלא משכח רביעי בקדש למ"ד טומאת משקה לטמא אחרים
 לאו דאורייתא ואין אוכל מטמא אוכל דהיאך יכול לצא לידי רביעי
 שרץ כלי וכלי אוכל ואוכל משקה הרי אין כאן אלא שלשה ואין זה
 קושיא דמשכחת ליה שפיר ע"י ע"ס ולצונה ואע"ג דר"ל מיצעי ליה
 לקמן אי מהני חיבת הקדש למימני ציה ראשון ושני ההוא אמורא
 דלמך צפסחים דאין אוכל מטמא אוכל סבר דמונין צו ראשון ושני
 ור"ל סבר דאוכל מטמא אוכל: **בחולין שנעשו על טהרת תרומה ואמאי** הא לאו קדש מקודש הוא. ונ"ל דהאי מקשה סבר דטעמא ה' הוא דהאכל
 שלישי שני הוא משום דכיון דלא נזהר לשומרו מליטמא וליגע צשני איכא לספוקי נמי דלמא נגע צראשון וסבר כעולא צדנעשו על טהרת הקדש נמי
 שלישי שני מהאי טעמא ולית ליה דטהרתה של תרומה טומאה היא אלא קדש אלא שמירת תרומה חשיבה לשמירה אכל קדש ורבי ינחק משני דוקא
 בשלישי הנעשה על טהרת תרומה היו אוכלו שני דטהרתה טומאה היא אלא הקדש אכל שלישי הנעשה על טהרת הקדש היו אוכלו טהור לאכול בקדש
 כמו שאינו עושה רביעי ולדידיה תרומה טהורה נמי מטמאה קדש ולהכי קאמר מנח תימרא דממאי דשלישי שני אין להוכיח לפי צברת המקשה ומייתי
 מבגדי אוכלי תרומה מדרס לאוכלי קדש ואין נראה לו לחלק בין מדרסות לפירי ורצא משני דיס לחלק ולא חיישינן צפירי שמא נגע צמדרס נ"ל:

שמא

צה א מיי פ"ח מהל'
 שאר אבות הטומאה
 הלכה יח:
 צו ב מיי שם ה"י: צ
 ג מיי שם פ"ג ה"א
 ופי' מהלכות מטמאי
 משכב ומוטב הלכה ז:
 צה ד מיי פ"ג מהל'
 שאר אבות הטומאה
 הלכה ז:
 צח ה מיי שם ופי"ג שם
 הלכה ז:

שיטה מקובצת

[א] דאמרינן בפי' בתרא
 דיומא אל תטמאו בהם:
 ט ואי מדר' יומתן וכו':
 [ג] הוא דמיתנין לה והיא
 גופה: [ד] וקס"ד דכ"ש
 חולין: [ה] והא דאמרי' בפי'
 ב"ש גבי והבשר לרבות:
 [ו] נ"ל דהאי מקשה סבר
 דטעמא דהאוכל שלישי
 היו שני משום דכיון:

רבינו גרשום

אסור לאכול ומותר ליגע.
 כלומר אסור לאכול תרומה
 ומותר ליגע: אלא קדש
 מקודש בלבד. כלומר אם
 אכל שלישי של קדש
 מדרס לפרושין.
 כלומר טמאים לחכמים
 כבגדים שחן מושב חוב:

ק א מיי פ"ח מהל'
משכז ומשכז הל"ד:
קא ב מיי פ"ח מהל'
אבות הטומאה
הל"ז:
קב ג מיי סס הל"ט
ופ"ב הלכה טו:
קג ד מיי פ"ח מהל'
טומאת אוכלין הל"ג:

רבינו גרשום

אבל בפירי לא אמרין.
כלומר פירי תרומה לא
אמרין שעושה רביעי
בקדש: והתנן אם [אמר]
הפרשתי לתוכה רביעית
קדש נאמן כו' דאמרין
במסכת חגיגה ביהודה
נאמנן על טהרת יין
ושמן כל השנה כולה
כלומר אפי' עמי הארץ יין
לצורך ניסוך ושמן לצורך
מנחות ובשפת הגיות
הובדום אף על התרומה
עבור הגיות והבדים אין
נאמנים ואם אמר הפרשתי
לתוכה רביעית קדש נאמן
דאמרין מגו דמהימן אין
אקדש נאמן אתרומה אפי'
לאחר הגיות והבדים
ואי אמרת טהרתה וכו'
גיות דיון בדים דשמן:
טומאה בחבורין קא
אמרת. כלומר כיון (א)
דפיס בה לקדש ודאי
עשה לה לתרומה ודק
לכן שמייה מעולה בקדש:
השני בחולין מטמא
משקה חולין כו'. כדאמר'
לענין מצונו שני שעושה
שני ע"י משקין דעולין
הן לקבל טומאה ופוסל
אוכלי תרומה דחשוב
לענין ופוסל בתרומה
והשלישי מטמא משקה
קודש דעושה משקה
קודש כמורו ופוסל אוכלי
קדש שעושה האוכלין
רביעי קשיא לרב יצחק
בר שמואל דהא לאו קדש
מקדש הוא: ר' אלעזר
בר צדוק [אומר] הרי
הן כתרומה לטמא שנים.
כלומר לטמא שנים לבדו
דהוה שלישי ולפסל אחד
זהו רביעי וכיצד תנאי
הוא דת"ק דר' אלעזר בר'
צדוק סבר הרי הן בחולין
ולא עושה רביעי בקדש
שאין לך דבר שעושה
רביעי בקדש אלא קדש
מקודש ור' אלעזר בר'
צדוק סבר חולין שנעשו
על טהרת הקדש עושה
רביעי בקדש: דם המת
אינו מכשיר. כלומר בהמה
שמתה מאליה: הא דם
חללים מכשיר. כלומר
שנהרגה ולא נשחטה
דגורת הכתוב הוא ודם
חללים ישחה: דם מגפתה.
כלומר מיתה:

שמא תשב עליהן אשתו נדה. אבדי עס הארץ מדרס לפרושין
כרין נמי האי טעמא דע"ה אינו עושה מדרס ולא מטמא
זהיסק כדתנן בהדיא במסכת טהרות בפ"ו (משה ו) הגגנים שנכנסו
לצית אינו טמא אלא מקום רגלי הגגנים ומה הם מטמאים אוכלין
ומשקין וכלי חרס פתומים אבל לא
המשכבות והמושבות וכלי חרס
המוקפין זמיד פמיל ואס יש עמהן
עווד כוכבים או אשה הכל טמא
משמע זהדיא דע"ה אינו עושה
משכז ומשכז ואינו מטמא זהיסק
וזהנחנקין (דף סא:). נמי פריך
גזי מוקף זמיד וליחוש שמא
מסיטנו אשמו נדה משמע דהוא עלמנו
אין טממא זהיסק וזכרין ליתן טעם
דמ"ש דלענין ליורא שלו עשאוהו
כז שמעיינותיו טמאים כדמשמע
בפ' צנות כותים (מדה דף גב.) ובפ'
חומר בקדש (מגיגה דף גב.) ולענין
מדרס והיסק לא עשאוהו כז וגרואה
דטעמא משום דאין גזרין גזירות על
היצבור אלא א"כ רוב היצבור יכולין
לעמוד בהם וליצורא שלו אפשר
ליזכר אבל חומרא יתירה כגון
משכז ומשכז ו זהיסק לא רלו
חכמים להחמיר וצפרק צנות כותים:
(מדה דף גב.) יש להאריך יותר ולא כאן:
ואם אמר הפרשתי לתוכה רביעית
קדש נאמן. וא"ת היאך יאכל
כהן תרומה כיון דקדש מעורב זה
וי"ל דע"י ציירה שאומר רביעית
שאני עמיד להפריש יהא קדש:
תטמא תרומה לקדש. וא"ת
שאינו הכה ששמרה על
טהרת קדש וממ"נ כיון דמהמנית
ליה אקדש מהימן נמי אתרומה
וי"ל דס"ד כיון דתרומת חצר נמי
מטמא קודש משום דטהרתה טומאה
אלא הקדש לא שייך הכה להימניה
לעס הארץ משום שלא יהא צונה
במה לעלמו אי נמי פריך דה"ל
למיחש שמא נתן קדש בחצית אחר
שנתן זה תרומה:
שחיטה מבשרת ו"א דם.
וטעמא משום דמתרת
בשר באכילה וכן פירש בקונטרס:
דם המת אינו מכשיר. פירש
בקונטרס בהמה שמתה מאליה
ובסמוך נמי גזי דם מגפתה אינו
מכשיר פירש כמו כן דם מכת בהמה
וקשיא לר"ת דא"כ הל"כ ה"ל דם מכת
לה במסכת מכשירין (פ"ו משה ו) והכי איתא התם אלו מטמאין
ומכשירין וזו ורוקו שכבת זרעו ומימי רגליו ורביעית דם מן המת
ודם הגדה כו' רבי שמעון אומר דם המת אינו מכשיר ועוד דדם
מגפתה של בהמה אפילו רבנן מודו דלא מכשיר דאמר צפרק חצית
(שבת דף קמג:). לא אס טמא חלב אשה שלא לרצון שכן דם מגפתה טמא חלב בהמה שלא לרצון שדם מגפתה טהור ומסתמא
כרצונן אחי דלא מסתבר לאוקומי כרבי שמעון ולא כרצונן ועוד דאי שייך דם חללים בהמה מאי שנה גזי אדם דאמר מה לי קטלה
כולה מה לי קטלה פלגא דדם מגפתה מכשיר ומאי שנה גזי בהמה דלא אמרין ועוד דאמרין צמון רבי חיאל סבר דאינה לשחיטה אלא
לצטוף והא דם מכה היא ולא מכשיר והתם כרצונן דהא מכשיר דם שחיטה וצפרק העור והרוטב (לקמן קכא). אמר שו"ת ישראל צממאה ועווד
כוכבים בטהורה זריכי מחשבה (בה) והכשר ממקום אחר ואמאי לא מכשיר מטעם דם חללים מיהו פירש בקונטרס שם דלא מקרי דם חלל
אלא על ידי גיטרא ומזואר כדקאמר בטוטה לתת אותה על חללי זוארי רשעים ואין נראה דהא י"ל לזד צית השחיטה הוא דאיקרי זואר
כדמשמע בפ"ק (לעיל דף טו:) לכן נראה לר"ת דכולה שמעתמא איירי באדם דשייך ציה דם חללים ולא בהמה: **לשחיטתו** דם השחיטה
וב"ש דם המת. וא"ת ומאי כ"ש דמה ענין זה אלל זה הא מתרי קראי נפקי לרצונן דם המת מדם חללים ישחה ודם שחיטה מתשפכנו
כמים וכן קשה צמון גזי דם מגפתה וי"ל דס"ד דאפילו לרצונן אי לאו דנפקא לן י"י שחיטה מתשפכנו כמים הוה אמינא דדם
חללים דוקא מכשיר דהיינו שנהרג ולא מת מאליה דלא אמרין מה לי קטליה אינו מה לי קטליה מלאך המות דאין לך צו אלא חידושו
דלא מנינו דם מכשיר אלא דם חללים אבל השתא דדם שחיטה מכשיר לא הוי חידוש מאי דמכשיר דם חללים ואמרין מה לי קטלה
כו' וכן צמון: **למישרי** דמן דפסולי המוקדשין. ולר' אביו דאמר צפרק כל שעה (פסחים דף קא:). דלא תאכלנו משמע איסור הגאה
איצטרך למישרי כל דם והכא נקט פסולי המוקדשין משום דחזקיה דפליג עליה ואמר דלא תאכלנו לא משמע ליה איסור הגאה
והוה מני נמי למימר דאצטרך קרא לדם בהמה דלא צעי כסוי כדאמרין ציש כסוי הדם (לקמן דף פד.) ואומר ר"י אע"ג דאין היקש
למחצה לא מסתבר ליה לרי' שמעון מתשפכנו כמים אלא לענין שפיכה דלא צעי קצורה ולא כסוי אבל הכשר לא שייך מידי לשפיכה:
סלקא

שמא טמא שמה יצבה ואע"ג דלוחלי תרומה מזהירי בה שפיר
מיהו לגזי קדש לא הויל שמירה ומיישינן הואיל וטומאה מ"ויה היא:
אכל צפירי. דאין טומאתן מ"ויה הויל שמירת תרומה שמירה לקדש
למאי דנטריה דא"כ תרומה טהורה נמי איתמא דמטמאה קודש:
אם אמר הפרשתי לטובה כו'.
צחומר בקדש (מגיגה דף קד:). תנן
ציהודה נאמנין עמי הארץ על טהרת
יין לנסכים אס אמרו טהורין טהן
והימנוהו רבנן כדי שלא יהא כל
אחד הולך וצונה במה לעלמו ושורף
פרה אדומה לעלמו אבל על התרומה
אין נאמנין אלא צשעת הגיות
והגדים עזרו הגיות והגדים והציאו
לו חצית של יין דתרומה ה"ו לא
יקבל הימנו ואס אמר לו הפרשתי
לתוך חצית מזה רביעית לנסכים
נאמן על כולם ומקבלם כהן וזמיה:
בחיבורין. ששניהם בכלי אחד וזמיה:
מטמא משקה חולין. כדאמרן לעיל
(דף לז.) דעביד להו תחלה: **והשלישי.**
שחולין: **בחולין שנעשו כו'.** כלומר צאלו
חולין אמרו א כשנעשה על טהרת
הקדש וקמני דעביד רביעי בקדש:
הרי הן בחולין. ואין צמק לכלל
שלישי: הרי הן כתרומה. כדמפרש
לעמא שנים ולפסול אחד כלומר
הראשון והשני טמא בהן והשלישי
פסול ואינו טמא לעשות רביעי אפילו
בקדש וכיון דאשמועינן צדידהו דלא
שייך בהו רביעי תו לא מיקרי שלישי
דידהו טמא אלא פסול ולא עביד
רביעי בקדש והאי תנא ס"ל כרבי
ילחק ומנא דמתניתין קמייחא פליג
עליה דקתני ופוסל אוכלי קדש:
שחיטה מכשרת. את הכשר לטומאה
דמשויא ליה אוכלא: **ולא בדם.**
ונפקא מינה דאילו נפל דם שחיטה
על הזרעים לא הוכשרו דלא מיקרי
דם שחיטה משקה: **אף שחיטה.**
היכא דליכא דם ולעולם כי איכא דם
נמי מכשיר את הזרעים: **דם המם.**
בהמה שמתה שחלליה: **דם חללים.**
שנהרגה ולקמיה מפרש טעמא:
לשמעינן דם שחיטה. דלא מכשר
ואע"ג דליתקוש למיס דכתיב על הארץ
תשפכנו כמים: ס"ד אמינא. דם המת
עדיף דהוי כדם חללים דמה לי קטלה
אינו כולה אבל דם שחיטה לא מיקרי
חלל אלא זכות: **מגפתה.** (מהל"ס

מגיגה כד:.) (א) תגיגה כד:.) (ב) תגיגה
פ"ב מ"ו ע"ש, (ג) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(ד) [מכשירין פ"ו מ"ו], (ה) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(ו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (ז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(ח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (ט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(י) [מכשירין פ"ו מ"ו], (יא) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(יב) [מכשירין פ"ו מ"ו], (יג) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(יד) [מכשירין פ"ו מ"ו], (טו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(טז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (יז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(יח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (יט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(כ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (כא) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(כב) [מכשירין פ"ו מ"ו], (כג) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(כד) [מכשירין פ"ו מ"ו], (כה) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(כו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (כז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(כח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (כט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(ל) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לא) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לב) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לג) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לד) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לה) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לו) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לז) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לח) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לט) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לך) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לם) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לנ) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לו) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לז) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לח) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לט) [מכשירין פ"ו מ"ו],
(לך) [מכשירין פ"ו מ"ו], (לם) [מ

השוחרט פרק שני חולין

לו.

עין משפט נר מצוה

קד א מיי פ"א מהל' מעלה ה"ט:
 קה ב ג ד מיי פ"א מהל' טומאת אוכלין הל"ג:
 קו ה מיי פ"א מהל' אבות הטומאה הל"ג ופ"ב הל"ד ועין בכ"מ:
 קז ו מיי פ"א מהל' טומאת אוכלין הל"א:

שיטה מקובצת

א צירי של מנחות. ג"ב בערך צד פ"י פסולת הסלת כמו סוכין וכיוצא בו: ב פ"א פרט לזמן קילוח הדחי משמע דם שהוא נעשה חלל ממנו הוא הדחי משקה פרט לזמן קילוח המקוי את הבהמה: ג וינתן בתחלת שחיטה: ד על הדלעת של תרומה: ה ר' אחיאי אמר תולין: ו קורטי קמח הצבור במנחה ג"ב נ"א במחבת: ז כלומר אם נטמא מטמא אחריו לא אכל בעצם ולבונה פשיטא דאין מוניס. כך מצאתי בקצת פירושי כתיבת יד: ח פשטה ה"ה: ט כתיב משמע בשר תאכל ולא חלב דם: י ואת ויצרף כלי לענין הכשר: יא מדרבתי כף אחת דררשי עשה:

רבינו גרשום

הואיל ואסורין בגויה ועבודה כלומר דכתיב לא תבדו בכבוד שורך וכו' אפי' בעל מוס: פרט לדם קילוח. אפי' בתחלת שחיטה כשמקלה הדם מחמת חיותא של בהמה דלאו חשבוב דם חללים: ר' אחיאי אמר תולין כלומר תולין לא אוכלין ולא שורפין: הכל מודים היכא דאיתיה לדם מתחלה ועד סוף [מכשרין]. כלומר דחשוב לדם שחיטה דם חללים הוא: צירי של מנחות. כלומר יבש שאינו בלול בשמן ונטמא: מונין בו ראשון ושני. כלומר דאם הוא ראשון מטמא שני בקשר ואם שני מטמא שלישי או לא:

ס"קא דעתך אמינא הואיל ואסירי בגויה ועבודה כו'. תימה הא גזיה עלמנה שריא כשעבר וגזו דתזבח ולא תגזו קאמר דמתן צפרק הלוקח צהמה (צטורות כה). שער צבור בעל מוס שנשר והניחו צחלון ואח"כ שחטו עקביא צן מהללאל ממיר (ט) וצתלוש נמי פליגי כדמוכח התם צקוף פירקין (דף טו). ואפילו רצנן דלסרי מפרש התם צגמרל גזירה משום דלמא אחי ללשהויי אכל מדאורייתא שרי א"כ אפילו דם שינא ממייס קודם שחיתת הרוב למה יאסר וכל שכן אחר שחיתה דלזו שרי אפילו לגזו כדמשמע צפ"צ דצטורות (דף טו):

ו"ל דס"ד למיסק דם משום דדרשינן צשר ולא חלצו והואו הדין דהוא דרשינן ולא דם ולא דמי לגזיה דשריא לגזיה מתוצח נפקא דמשמע תוצח ולא תגזו אכל כןן ואכלת צשר כתיב משמע צשר ין ולא חלצו דם ולאסור אף בהגאה אחא אע"ג דאין דרשה מיוצטת על דם כמו על חלצו דשרי צאכילה מ"מ דם נמי צר אכילה הוא והא דלח מיימי הכל צשר ולא חלצו רישא דמילתא נקט אי נמי הכי פירושו הואיל ואסירי צגזיה ועבודה ואפי' לענין מלקות כמו קודם שנפסלו (א"ח) כדתנן (צטורות דף טו): הגזוז והעובד סופג את הארבעים וכיון דהחמירה תורה כל כך ראו לדרוש נמי צשר ולא דם וכן משמע צפ"ק דצטורות (דף טו): דלאסור חלצו דבעי למידק מנייה דחלצו חולין שרי מדאכטרין לאסור חלצו צפסולי המוקדשין מצשר ולא חלצו: וד"ח חללים ישתה פריש דרם קירוח. פירש הקונטרס דדם חללים משמע שהיא נעשית חלל ממנו ודם קילוח אין הנפש יוצאה צו אלא מטיפה המשחרת ואילן שהוא אחר הקילוח וקשה דצכריתות (דף טו). משמע דלמ"ד מטיפה המשחרת ואילן לא אמת למעוטי דם הקילוח והכי איתא התם צפרק דם שחיתה (ג"א טו) איתמר אחיהו דם הקזה שהנשמה יוצאה צו רבי יוחנן אמר כל זמן שמקלה וריש לקיש אמר מטיפה הקזה שהנשמה יוצאה צו ר"ז שמקלה יאל דם התמלית מפני שהוא שותת מאי לאו אפילו ראשון ואחרון לא למעוטי טיפה המשחרת ואי לר"ל למעוטי דם קילוח קאמי לעולם תקשי ליה צרייתא אלא לכ"ע דם קילוח נשמה יוצאה צו ודם הקזה צתחלה יוצא

הואיל ואסירי צגזיה ועבודה. דכתיב (צפ"צ דצטורות דף טו): פרט לדם קילוח. צשמקין את הצהמה צתחלה דם שותת צטיפה אחת או שמים ואח"כ הוא מקלה ואח"כ הוא משחרר והכי קיימא לן צכריתות דם הדין שהנפש יוצאה צו מטיפה המשחרת ואילן אכל דם קילוח לא הוי דם הנפש: את הזרעים. לינשא דקרא נקט וכי יותן מים על זרע (ויקרא יא): ג והפסין. צתחלת שחיטה: על הדלעת. ז תלושה של תרומה: רבי יוחיא אומר סולין. לקמיה מפרש מאי תולין: צאו ונסמוך על דברי ר"ש. שהוא מסייע את רבי חייה שאמר אין דם מכשיר והוא ליה רבי יחיד צמקום שנים: היכא דאיתיה לדם. על הדלעת עד גמר שחיטה שלא נתקחה: דמכשיר. למה שחיטה הוא ואיתקש למים: אינה לשחיטה אלא לצפוף. וכשנתקחה קודם סימן שני עדיין לא היה קרוי דם שחיטה אלא דם מגפתו: טונו הדבר. אי הוי הכשר אי לא: לר"ש לא מכשיר. לעולם ואינו מסייע את רבי חייה: צנתקחה. דפליגי ציה רבי ורבי חייה: מיהו. מסייע ליה לר"ש (ש"ק) דצין למר וצין למר לא מכשיר: לעולם לשחיטה עד ציצא אליהו ויודיענו ולא תני תנא תולין הדבר שגמרו מוכיח עליו: לא אוכלין ולא שורפין. אם נתקחה קודם גמר שחיטה ואחר כך נעשה טומאה צזרעים: והכי קאמר כו' גירסא דלח צריכה היא: צירי של מנחות. קורטי קמח הצבור וצמנחה ואין שמן נכנס לתוכו. צירי של צש ודוגמתו צראש השנה (דף טו): היה קולו דק או עב או צרוד: קיימא לן דחיבת הקדש מכשרת דמניא והצשרי' לרבות עלים ולצונה כדלקמן [ע"צ]: מונין צו ראשון ושני. כלומר אם נטמא מנמא אחרים או לא: לנאפסולי גופיה. לימסר צאכילה: אטו ריש לקיש. דבעי לא ידע להאי קרא דהכשר על ידי מים הוא: ריש לקיש. צקדשים מיבעי ליה אי הויא חיבת הקדש כהכשר מים צחולין או לא. ומהדר גמרל לשנויי ורבי אלעזר נמי דפשיט ליה ניהליה מיתורא דקרא וצפשייה ניהליה: לאו

ס"ד אמינא הואיל ואסירי בגויה ועבודה דמן לבעי קבורה קמשמע לן (ט) תנא דבי רבי ישמעאל ודם חללים ישתה: פרט לדם קילוח שאינו מכשיר את הזרעים ת"ר השוחט והתיו דם על הדלעת רבי אומר הוכשר רבי חייה אומר תולין א"ר אושעיא מאחר שרבי אומר הוכשר ור' חייה אומר תולין אנו על מי נסמוך באו ונסמוך על דברי ר"ש שהיה ר"ש אומר שחיטה מכשרת ולא דם אומר רב פפא הכל מודים היכא דאיתיה לדם מתחלה ועד סוף כולי עלמא לא פליגי דמכשיר כי פליגי צבנתקחה דדם בין סימן לסימן רבי סבר צישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף והוא דם שחיטה הוא רבי חייה סבר צאינה לשחיטה אלא בסוף והוא דם מכה הוא ומאי תולין תולין הדבר עד גמר שחיטה אי איתיה לדם בסוף שחיטה מכשיר ואי לא לא מכשיר באו ונסמוך על דברי ר"ש לר"ש לא מכשיר לרבי חייה מכשיר בנתקחה מיהו (ט) אשור להדדי מר לא מכשיר ומר לא מכשיר הוה ליה רבי חד ואין דבריו של אחד במקום שנים רב אשי אמר דתולין לעולם משמע ונתקחה לר' חייה ספוקי מספקא ליה אי ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף או אינה לשחיטה אלא בסוף ומאי תולין לא אוכלין ולא שורפין ומאי באו ונסמוך על דברי ר"ש לר"ש לא מכשיר לרבי חייה ספיקא לענין שריפה מיהו שוו להדדי מר לא שריפה ומר לא שריפה הוה ליה רבי חד ואין דבריו של אחד במקום שנים והכי קאמר כגון זאת תולין לא אוכלין ולא שורפין (ט) בעי ר"ש בן לקיש ין צירי של מנחות מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני כי מהניא חבת הקדש לאפסולי גופיה למימנא ביה ראשון ושני לא או דלמא לא שנא א"ר אלעזר ת"ש: מכל האוכל אשר יאכל וגו' יאכל הבא במים הוכשר אוכל שאינו בא במים לא הוכשר אטו רבי שמעון בן לקיש לית ליה אוכל הבא במים רבי שמעון בן לקיש הכי קמביעיא ליה חבת הקדש באוכל הבא במים דמי או לא רבי אלעזר נמי מיתורי קראי קאמר מכדי כתיב וכו' יותן מים על זרע מכל האוכל אשר יאכל למה לי לאו

שחור ואח"כ יוצא ארום הכל בלא קילוח ולצפוף מקלה ואחר הקילוח מתמעט ושותת ויורד צסמוך וכל זמן שמקלה דקאמר ר' יוחנן היינו אמצעי ולריש לקיש הוי דם שהנשמה יוצאה צו משכלה המשחרת ומתחיל להאדים אע"ג שעדיין אינו מקלה והשתא פריך לריש לקיש מצרייתא דקתני יאל דם התמלית מפני שהוא שותת וה"ו שותת ומשני לא למעוטי דם המשחרת והכא לגבי הכשר זרעים לכך אינו מכשיר משום דדם חללים כתיב ולא מיקרי דם חלל אלא אותו שיואל אחר מיתה שנעשה כצר חלל פרט לדם קילוח שאינו לומר מיתה וכן פירש צקונטרס צכריתות (דף טו). והרי דם התמלית שנשפך כמים ואינו מכשיר א"ל הנח לדם התמלית דאפילו צחולין נמי לא מכשיר דלמר קרא כי הדם הוא הנפש דם שהנפש יוצאה צו קרוי דם וכו': צצריד של מנחות מונין בו' פירש צקונטרס קורטי קמח הצבורין צמנחה ואין שמן נכנס לתוכו וא"ת י ויצטרף כלי לענין הכשר כאליו הוכשר כולו כמו שמצ"ח לענין טומאה מדכתיב כף אחת ין דרשינן עשה הכתוב לכל מה צצכף אחת דמנחה וצללת צכלי שרת כדמוכח צפרק קמח דמנחות (דף טו). דלמר רבי יוחנן צללה זר כשרה חוץ לחומת העזרה פסולה ומפרש טעמא דציון דקדושת כלי היא נהי דכהונה לא בעי פנים מיהא צביעא ועוד דלא שייך חיבת הקדש אלא היכא שנתקדש צכלי שרת כדמוכח צריש המנחות והנפכים (סא סא). דקאמר ע"ס כל כמה דלא משפי להו צגזירין לא מתכשרי ולצונה נמי כל כמה דלא מקדש צכלי לא מתכשרא והא דלמר צההיא פירקא (קצ: גצ) פרה דמיטמא אע"ג דכל העומד לשרוף כשרוף דמי והויא כעפרא משום דחיבת הקדש משויא ליה אוכל והתם ליכא קדוש כלי שאני פרה הואיל ועשו צה שחיטה והואה כעין קרבן וגם משום חומרא דפרה החמירו שהני צה חיבת הקדש וי"ל דמייירי הכא צשלח נתן עדיין שמן צמנחה צתחלה כשהסולת (ט) צציתא וכמ"ד ט מדת יבש נתקדשה והויא מנחה קדושה צלא שמן או צמנחת חוטא או צמנחת קנאות דליכא שמן ונתקדש הסולת צכלי ולא נתן צו מים כלל ומיהו לצון צריר משמע מקמתה למה ומקמתה יבשה וה"ו דהוה מני למיבעי צצשר קדש שלח צה צמים דדם קדשים לא מכשיר (ט):

(א) [כריתות כ"ג]. (ב) [לעיל כ"ט: ט"ז]. (ג) [ב"ק ע"ב]. (ד) [פסחים כ. מנחות ק"ב]. (ה) [דברים י"ג]. (ו) [ר"ש. רש"י]. (ז) [ויקרא י]. (ח) [ג'ל' דמניח]. (ט) [וישע מוס' צטורות כה. ד"ה ע"ג]. (י) [פסחים י"ג]. (יא) [פירש"י הוא כלי שרת שנוללן צו המנחה ועין כש"ל פי הערוך]. (יב) [מנחות ג].

תורה אור השלם

1. דן עם בבלאי יקום וצארי וצנשא לא ישובב עד יאכל סוף ודם חללים שחיה: במדבר כג כד מפל האבל אשר יאכל אשר יבוא עקיו מים יטמא וכל משקה אשר ישותה בכל כלי יטמא: ויקרא יא לר 3. ובי נתן מים על זרע וצפל מנחלת עקיו צטמא הוה דא קבם: ויקרא יא לח

הגהות הב"ח

(א) גמ' מיהו שור כלי' ואת אי נמחק: (ב) תוס' ד"ה סלקא וכו' עקביא צימ צמיר ובחולש נמי: (ג) ד"ה צריר וכו' דדם קדשים לא מכשיר ויש לומר דנקט צירי של מנחות לפי שרגילים לזיהר שלא יעב בהם מים משום חמץ הס"ד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

(א) ת"ח ס"ד אמינא וכו'. כמו קודם שנפסלו כמתן. ר"צ עיין צטורות דף טו ע"ב ודף ט"ז ע"א:

מוסף רש"י

ודם חללים ישתה. דם יוצא מן החללים. כלומר לאת מיתה קרוי משקה. פרט לדם קילוח. שאינו לאחר מיתה. דהוה דם הנפש ואינו קרוי משקה ואינו משחרר את הזרעים (כריתות כ"ג). ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף. הכל קרוי שחיטה (לעיל כ"ט). אינה לשחיטה אלא בסוף. אין השחיטה קרויה שחיטה אלא כשפוס (שם) וכענין ב"ק ע"ב). צירי של מנחות. יבש של מנחות. מקום שלא נעב לטם שמן (פסחים כ). קאת מן הסולת שלא נעב צשמן ולא הוכשר ונעב צו שרף. מונין בו ראשון ושני לצרף סג את שני (מנחות ק"ב).